

TELEGRAFUL ROMAN.

Are Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr pentru fie-care publicare.

Sibiu, în 21 Octobrie.

Delegațiunile nu s'au intrunit nici când la apariția sub impregiurări mai favorabile ca est an.

Pacea Europei este garantată prin alianța puterilor centrale, și cu deosebire s'a dat și se dă mare importanță convenirilor dela Friedrichsruhe între principele Bismarck cu ministrul nostru de esterne contele Kálnoky și mai pe urmă cu ministrul Italiei Crispi. Monarhia noastră stă în cele mai cordiale relațiuni cu toate puterile — așa ne spune augustul nostru monarch și noi nu avem cuvent să ne îndoim în adevărul descoperirilor făcute de cel mai competent factor al monarchiei.

Până aici lucrurile ar fi ca de minune întocmite de bine, dar versiunile despre neîntâlnirea împăratului tuturor rușilor cu bătrânul Wilhelm nu puțin îngrijiri inspiră cercurilor diplomatice, cari ori cât de asigurată ar fi pacea Europei, totuși li e teamă de colosul dela nord, și presa rusească atacă cu vehemență pe Germania și pe conducătorii politicei de acolo, și dacă în Franca nu ar fi trebile interne atât de încurcate, dacă acolo nu ar fi atâtea fracțiuni republicane, monarchiste și mai șcie Ddeu, poate o alianță între Rusia și Franca s'ar pute să ne trezim cu un resboiu, de care mai înfricoșat nici că a înregistrat lumea mai nouă.

Principele Bismarck deci numai bucura se poate de certele parlamentare din Franca și de neînțelegerile de acolo, cari se pot privi de asigurarea păcii mai mult decât ori ce convențiuni încheiate între puterile centrale. Prin aceste neînțelegeri nu este dată posibilitatea de a se înțelege Franca cu Rusia și aceasta din motiv, că nici un guvern republican nu se poate bucura de o viață îndelungată, ci unul după altul trebuie se cadă fie în urma coalițiunilor partidelor, fie în urma vre-unui desastru suferit în politica din afară.

Ministeriul Rouvier, cu o rară moderațiune și înțelepciune a știut să împace interesele poporului frances în cele mai delicate cestiuni ce le-a avut cu Germania, și în scurt timp a știut se pună finanțele țerei în ordine, dar aceasta nu e de ajuns pentru poporul, care și-a făcut un idol din curentul „revanche” pentru Sedan. Generalul Caffarel și ginerele dlui Grévy, dl Wilson vor contribui indirect la răsturnarea ministeriului și venind radicalii la putere, resboiul între Franca și Germania devine inevitabil.

Sub aceste impregiurări nu avem să ne mirăm, dacă cu toate asigurările de pace, se cere dela delegațiuni votarea unei sume de câteva milioane, pentru adaptarea puscilor Mannlicher cu calibrul

cel mic de 7 $\frac{1}{2}$ sau 8. Mai anul trecut ministrul de resboiu, a accentuat necesitatea de a-și provedé armata cu puscile lui Mannlicher, și tot cu o cale s'a primit în fuga mare calibrul 11. După ce s'a făcut eserciții, s'a dovedit că calibrul 11 este prea mare, și că puscile cu un astfelu de calibru pot să devină netrebnice prin dese esercițiuni, fără ca în timp de resboiu să se poată folosi cu succes. Deci s'a constatat, că calibrul cel mai mic ar fi cel mai favorabil și mai practic, deci ceea ce ministrul de resboiu la noi trebuie să i să îplinească și face pe voie, și așa bugetul țerei va fi împovorat cu o poziție noaună de care ministrul nostru de finanțe când a prezentat bugetul seu pro 1888 în casa deputaților, nu a avut cunoștință.

Poate să respingă delegațiunile propozițiunea ministrului de resboiu, când singur Maiestatea Sa dorește ca să se accepte sistemul Mannlicher cu calibrul mic, noi nu o credem și nici nu o dorim, dar trebuie să facem responsabili pe cei ce în anul trecut s'au grăbit a propune calibrul cel mare, ca după un an de zile tot ei să vină să ne spună, că rău a făcut și încă plane după ce au aruncat câte va milioane ca în vânt, în timpuri așa de critice financiare.

Alianța cu puterile centrale e condiționată dela puterea armată de care dispune monarhia noastră și e bine ca această putere să fie un factor decisiv în toate întreprinderile monarchiei, dacă e vorba să nu pățim ca la 1859 și 1866.

Vor fi fost oameni și poate popoare întregi, cari cu o bucurie ascunsă au vedut aceste greșeli și poate din aceasta greșeală au sperat și foloase, noi românii însă ca pururea adicți tronului nu putem decât se ne bucurăm când se încearcă întărirea armatei comune, cel mai puternic sprigin al tuturor popoarelor, ce iubesc ordinea și pacea din lăuntru și doresc vađa monarchiei în afară.

Revista politică.

În 29 Octobrie n. au fost primite delegațiunile din partea Maiestății Sale la Viena. În întreagă vorbirea M. Sale nimic nu e accentuat cu atâtea satisfacțiune și siguranță totdeodată, ca prospectele pentru întemeierea și menținerea păcii, care cu multă căldură va fi îmbrățișată în toată Europa. Pacea trebuie se o susțină Austro-Ungaria ale cărei relațiuni cu puterile sunt ne schimbate favorabile și îmbucurătoare până acum, și care pace trebuie să fie scopul politicei esterne, care va întimpina la puterile europene nu

numai recunoștință, ci și un sprigin puternic; pacea va străluci în curând și pe ceriul Bulgariei, și pace se va face și în buget, care va trebui să crească binisor, pentru de a pute acoperi spesele necesare la procurarea puscilor cu repetiție pentru armată. Cam acestea sunt pe scurt punctele din vorbirea Maj. Sale, care vorbire a făcut asupra delegațiunilor o îmbucurătoare impresiune.

Scirea despre dimisiunea președintelui Grévy, care a produs o electrică sguduitură în republicani, este astăzi total desmintită din partea lui „France”, care dice, că Grévy nu a vorbit nici când de o dimisiune, și că aceasta este numai o scornitură a oportuniștilor de a submina pe Grévy. Alte sciri mai apoi dic, că deși Grévy a accentuat la început dimisiunea sa, dacă camera va stăruie pe lângă decisiunea ei de a se institui în grabă o anchetă în contra ginerelui seu încurcat în afacerea Caffarel, totuși în cele din urmă, și mai cu seamă după convorbirile avute cu ministrii președenți, el s'ar fi decis cu toată siguranța, de a rămânea la postul seu și mai departe. Aceasta a făcut-o el și din impregiurarea, că însuși ginerele seu Wilson mai în urmă a stăruit pe lângă instituirea acelei anchete, ca astfel el însuși să poată da comisiunei parlamentare deslușiri complete și să lumineze pe cei induși în rătăcire. În chipul acesta crisa prezidențială, care a fost anunțată cu atâtea plăcere din partea monarchiștilor și a oportuniștilor, ar fi cu totul delaturată, cu atât mai vartos, cu cât mulți dintre deputați au început a cugeta în urmă mai serios la votul lor dat în favorul propunerii unui monarchist, care caută la resturnarea republicei.

Crisa în ministeriul din Belgrad, despre care se anunța în zilele din urmă, după cum se asigură cu positivitate, în adevăr nu există. În sinul cabinetului de present nu mai există nici o diferență.

„Nowa Ustavnost” organul ministrului Ristici, și exprimă marea bucurie ce o simte în perspectiva unei apropieri a polonilor de Rusia, ceea ce ar avea de efect o slăbire a Germaniei și Austro-Ungariei.

Neîncrederea ce încă dela început a avut-o regeța bulgară în metropolitul Clement, că acesta nutresce simțeminte contrare intereselor ei, a adus-o în timpul din urmă până acolo, încât l'a provocat pe metropolitul, de a părăsi în timpul cel mai scurt Sofia, și a merge la Tirnova unde e locul lui staționar. Astfel de măsuri au început bulgarii a aplica față de tot ce e filo-rusesc, depărtând din mijlocul lor până și portretele țarilor Alesandru II și al III-lea, cari împodobeau până acum sala unde sobrania își ține adunările.

FOIȚA.

Din opul dlui Rudolf Bergner „Rumăniën.”

(Urmare.)

Eșind din „Doamna Balașa,” pentru de a cerceta celelalte biserici ale Bucurescilor, este foarte explicabil, dacă aceste nu mai sunt în stare se încante atât pe privitoriu. Biserica metropolitană ce i drept e foarte mare, dar nu ne oferă ceva estraordinar, memorabilul turn al Colții clădit de vitejii soldați ai lui Carol XII, se ruinează, biserica „Sărindar” de lângă bulevard prezintă crepături, și stă veduvită, biserica sftului Spiridon (zidită de Mircea cel bătrân, 1387—1419), în care se ungeau mai de mult domnitorii, trebuie restaurată, și astfelu mai rămân numai singur biserica protestantă și catedrală romano-catolică St. Iosif, drept clădiri mai grandioase. În privința valorii istorice se înțelege, că nu este nici una ecuivalentă acelei capele mici de lângă Dimbovița, care numită capela Bucur ne reamintesc pe păstorul Bucur, cum se dice întemeietoriul Bucurescilor. Mulți vor să pună figura acestui desnumit în domeniul legendelor, afirmând, că numele orașului vine dela „orașul bucuriei” ori „a inimelor bune.” Ei dic, că din vre-

muri străvechi s'au clădit aci în regiunea Pinului român castele de apărare pentru scopuri resboinice. Sigur este, că Bucurescii apar dela anul 1387 încoace drept cartirul de iarnă al domnilor, și din veacul al XVII servesc ca residență permanentă și capitală a Valachiei. Cu toate aceste istoria locului pare până în veacul XVII obscură, precum în genere istoricii români mai au a dovedit o lucrare aspră, deși mult meritata academie și-a agonisit deja un mare merit prin publicațiuni pe cât de estinse, pe atât de prețioase. Dintre bisericile mai mici ale districtului intern are biserica Stavropoleos un mare interes. Ea ne prezintă o clădire mică, dar care prin ornamentica sa importantă este un adevărat tesaurariu.

Biserica metropolitană își datorește renumele unei perspective escelente. La ea ajungem dela „Doamna Balașa.” Mai nainte de toate trebuie se trecem peste câte-va strade, ce dau ime liat spre Dimbovița, cari totuși ne amintesc încâtva orientul și la intrarea cărora trebuie să ne întrebăm cu clătinare de cap, dacă ne aflăm într'adevăr în orașul șoselii Kisseleff, al bulevardului și al căii Victoriei. Pardoseala e stricată, miresmele — cu tot aerul de toamnă — nu sunt totdeauna bine miroitoare, casele adese ori sunt originale. Ni se arată una, care cu decenii mai nainte a fost o căsarmă turcească. Curtea cea mare și murdară a clădirii este acum

fără viață, casa servește proletarilor de locuință. În s urt trecem pe lângă ruinele palatului Bibescu și pe strada bine îngrijită a metropoliei în sus; în curând se desfășură la dreapta și la stânga panorama cea mai drăgălașă. Mulțămită impregiurării, că metropolia nu zace prea departe de centrul orașului, punctul acesta dominează asupra părții celei mai mari a Bucurescilor. Până unde poate să pătrundă ochii, o mare atrăgătoare de case, compusă cu deosebire din zidiri albe, brune și galbene. Numărul grădinilor, cari înfrumșează tabloul, trebuie statoric ca însemnat, aceeași se poate dice și de zidirile mai grandioase, cari se înalță ca nise comandantii peste capetele luptătorilor comuni. Bisericile se ridică în toate părțile, turnurile și acoperișele lor sclipesc și schinteiază în rațele de soare, încât și-i mai mare dragul; la dreapta afară de barieră se vede penitențiarul Văcărești, încungiurat de podgorii și arbori plăcuți.

Nici un sgomot nu pătrunde încoace, numai la 12 oare la ameași ar fi trezit neplăcut individul prea vrăjit de frumșeța panoramei din visurile sale. Un tun mic, care stă lângă noi ascuns de un dulap scutitoriu de lemn, dă pe vremea aceasta un foc. Poziția lumierei (Zündloch) năprasnicului rebelic se direge adecă în toată ziua astfelu, la ameași rațele soarelui cad pe ea, și tunul se descarcă. În zidirea aceea lungă parteră se intrunesc parlamen-

Faima despre visita țarului la împăratul Wilhelm, pe care „Post“ nu încetă de-a o numi încă tot o invenție reușită, se pare a se apropia încetul cu încetul de adevăr. Ce e drept până acum pozitiv nimic nu se știe, ba încă nici chiar aceea că trecerea se va face sau nu prin Germania. În cazul când totuși țarul va călători prin Germania, scrie corespondentul lui „Pol. Corr.“ chiar și în Petersburg se admite posibilitatea unei întrevederi între cei doi împărați. La toată întâmplarea însă, în cercurile conducătoare rusești, nu se va atribui nici o altă importanță acelei întâlniri a monarhilor decât aceea, că relațiile dintre cabinetul din Berlin și cel din Petersburg, pe lângă toate câte s'a ținut în timpul din urmă, sunt bune.

Afacerea scoalei civile de fete a Asociației.

Sibiu, 23 Octombrie n. 1887.

(Urmare.)

Comitetul, din considerare la mărginitele sale mijloace materiale, și la împregiurarea, că regulamentul nu se face pentru un provisoriu, cum era atunci și este încă și astăzi, până când școala va avea director și profesori definitiv, ci pentru un definitiv, ear afacerile ce erau proiectate se cadă în sfera de activitate a administratorului și de aceea, cari are să le împlinescă directorul și directoara și în parte funcționarii asociației, n'a aflat cu cale ca să înființeze un post pe care mai târziu ar trebui să-l desființeze, ci și-a rezervat să dea ajutorul necesar în această privință pe altă cale, cassând din proiect dispozițiile relative la administrator.

Mai era în proiect, că pe guvernante și pe instructori (profesorii de studii extraordinare: limba franceză, muzica etc.), are să-i denumească în conțelegere *directorul cu directoara*. Comitetul a aflat, că instituirea acestor persoane, cari se ocupă cu educația și cu instrucția copiilor din internat și din școală, este tocmai așa dreptul și datorința sa, ca a reprezentantului proprietarului școlii, precum este și de a denumi pe profesorii studiilor obligate, și a modificat proiectul în acel înțeles, că pe aceștia încă are comitetul să-i denumească.

N'a alterat însă întru nimica dreptul de disciplină asupra acestor persoane al directorului și al directoarei, ci a aprobat §§. respectivi întocmai precum ia propus direcțiunea, ear modul cum voese comitetul a se folosi de acest drept, l'a arătat numai decât a doua zi după stabilirea regulamentului, când suplica unei reflectante la un post de guvernantă, înainte de a decide în merit, a transpus-o la director și directoară, cu recercarea, ca să poftescă pe reflectantă a se prezenta înaintea dâșilor, și după ce o vor examina să-și dea părerea asupra cererii dâșei, — ear pe guvernantă și pe profesorii de muzică instituți de către direcțiune în anul trecut i-a susținut și mai departe.

Nu poate fi deci vorba de intențiunea comitetului de a ocoli direcțiunea la denumirea guvernantelor, de a denumi persoane, cari lor poate nu le-ar conveni, și a le micșora autoritatea, — ci e pur și simplu vorba de *exercitarea dreptului proprietarului*, ceea-ce comitetul era dator să o facă și chiar pentru decorul lucrului, ca nimeni să nu-i poată face imputarea că declină dela sine răspunderea încărcându-o în spinarea direcțiunii, care și fără de aceea este destul de însărcinată cu afacerile administrative și de conducere ale institutului.

A pune pe guvernante într-o categorie cu bonele și cu servitorii dela internat, pe cari și după statut și după regulament are de a-i denumi direcțiunea, este un joc de cu-

tul, pentru de a se sfătuși asupra sortilor țării, și fără de a voi oarecum să aranguăm pe Dnii, se poate totuși dice, căci nici ei nu o să încungiure cu totul zgomotul parlamentar devenit obicinuit. Un foc a distrus câțiva ani mai înainte interiorul edificiului; spesele de reparare cauzate printr'asta se urcară la 150,000 de lei. Acum de curând s'a decis, a se părăsi cu totul casa nefrumoasă și a se zidi în strada Plevnei un parlament de decor pentru senat și cameră în prețul de 15 milioane de lei.

Aruncând încă o privire în grădina reposatului metropolit, care a fost un mare amator de paseri ecotice de lucș, li ăicem panoramei acoperite de un ceriu închis albastru de toamnă adio și peregrinăm earăși la vale. Calea ne duce mai întâiu prin uliți neplăcute, ele formează cercul numit Tudescu, în care vegetează un număr mare de lucrători germani. În vremece românii le place a avea locuințe elegante, chiar și dacă prin asta le suferă alimentația, patrioții noștri buni să simt în cartierele lor umede și nesănătoase bine, câtă vreme le lipsese plăcerea unei luleaue ori posibilitatea de a-și procura o beție cum se cade. Și aceasta din urmă durere nu se întâmplă tocmai rar: pentru ăece bani își poate cumpăra lucrătorul o cantitate suficientă de spirit.

Părțile atinse ale orașului ne prezintă adese case vechi, ale căror coperișe sunt după felul turcesc a-

vinte necuviincios și neserios, și cei-ce o fac nu-și dau sama de ceea-ce vorbesc, căci pentru părinții, cari își așează copilele în internat, nu este mai de puțină însemnătate educațiunea ce trebuie să o capete copilele lor în internat, care înlocuiesc familia lor, decât instrucțiunea ce au să o capete în școală, — ear educațiunea este în prima linie *in mâna guvernantelor*, cari au să se ocupe cu copilele tot timpul ce nu-l petrec ele în prelegeri.

Aceștea deci, precum în familia așa și în internat, trebuie să fie persoane culte, din familii bune, și întru nimic nu se pot considera mai jos decât profesoarele, pe cari și în trecut tot comitetul le-a ales, — ear părinții cred că nu au mai puțină garanță în alegerea efectuată prin comitet, decât în instituirea lor prin direcțiune.

S'a mai făcut în proiectul direcțiunii o modificare esențială, despre care însă comitetul era informat că este dorința directorului, și anume: că profesorii să-și prepareze toate lecțiunile în scris și să le supună revizuirii directorului.

Aceste sunt toate modificările făcute de comitet în proiectul de regulament intern.

Deodată cu hotărîrea însă, ca regulamentul, care normază sfera de activitate a tuturor persoanelor ce funcționează la școală și la internat să se pună în lucrare, comitetul a cugetat, că a sosit timpul, ca și în privința supravegherii institutului din partea sa, să se introducă starea normală prevădută în statut, și prin un conclud special a decis, că: deodată cu punerea în lucrare a regulamentului intern să separează funcțiunea de delegat al comitetului de cea de director al institutului, mulțemind dlui Dr. Barcian pentru zelul cu care și-a împlinit în trecut și sarcina de delegat.

Totodată, ca pe bărbat de specialitate, de delegat, a denumit din sinul seu pe domnul profesor seminarial Ioan Popescu, coleg și fost profesor al dlui Dr. Barcian, un bărbat, care și din opurile sale este cunoscut ca unul din cei mai buni pedagogi ce-i avem.

Fiind toate acestea dispoziții *eflucșul natural* al dreptului și datorințelor proprietarului școlii, ele n'au putut lipsi din un regulament intern al institutului, și din măsurile prin cari acela se pune în lucrare.

Nimeni dintre membrii comitetului n'a putut presupune că aceste dispoziții corecte pot supăra pe cineva, și cu atât mai puțin pe direcțiune, care prin modificările făcute de comitet se ușurează de o parte a răspunderii ce în anul de probă și-o impusese înseși, ear ca să preveadă comitetul conflictul ce s'a ivit, trebuia să cunoască pe onorabilele persoane ce le pusese în fruntea institutului, că vor fi în stare a păși astfel, precum au pășit și nu precum s'ar fi așteptat lumea să pășească într'un asemenea cas.

Om nepreocupat nu poate afla în conclusele comitetului nici o vătămă pentru direcțiune și nu este nimeni îndreptățit să presupună despre comitet, — care votase mulțemita dlui director Dr. Barcian pentru zelul cu care a condus institutul, și a contribuit ca și adunarea generală să-i voteze mulțemita — că el ar fi avut intențiunea de a da vot de neîncredere direcțiunii în medias res, când atât școala cât și internatul funcționa deja de aproape o lună.

Dacă însă direcțiunea a aflat, că conclusele comitetului sunt vătămătoare pentru dâșea, și sunt de natură de a strica institutul — așa cred eu că atunci lucra corect, când precum a făcut corpul profesoral, și dâșea înainta la comitet o remonstrațiune, în care arăta ce nu-i convine și pentru ce nu-i convine, și ce rele pot produce pentru institut dispozițiunile comitetului? Comitetul apoi ar fi pertractat remonstrațiunea și poate că din considerațiuni personale ar fi primit modificări mulțemitoare pentru direcțiune precum a urmat și cu remonstrarea profesorilor. (Va urma.)

coperite cu țigle rotunde. Toată regiunea e în toată privința neglijată, și asta de sigur din cauza, că pe aci nu locuiesc boieri, de dragul cărora să se curețe stradele. Vremurile trecute tot au mai lăsat câte un cadou în urma lor, pentru cari boierii ar pute se invidieze pe lucrători, așa de e scaunul de coperiș a baracelor vechi este de lemn de stejar bun și durabil.

O scaldă ni se arată, cărei îi servește apa Dimboviței, în vreme ce în scaldile eforiei se întrebunțează apă filtrată. Mai incolo ne întimpină liniamentele unui edificiu, a cărui gătire o asteaptă cu dor fiesce-care bucureșcian curagiat: un circ elegant satisfăcând tuturor recerînțelor comodității și sportului. Clădirea va pute primi 5000 de privitori și va servi de adăpost tuturor artiștilor peregrinați, cu deosebire societăților germane de operetă. De pe partea opusă a riulețului stă „Hotel de France“ și edificiul districtual de Ilfov, mai incolo se vede topografia statului. Un birjar flusturat ne duce în zbor din cercutul escomunicat al Dimboviței sus la Coloseul lui Oppler. Numele întemeietoriului și proprietariului are o bună trecere nu numai în colonia germană, etablisementul lui le servește și multor negermani de plăcere. O sală frumușică e acomodată pentru baluri, ospete și alte festivități familiare, și dacă eșim din etagiul de sus al casei, ne vedem într-o grădină situată pe o colină. Aci i de tot plă-

Apel!

În noaptea din 26 spre 27 Octombrie a. c. n. pe la 1 oară d. m. a izbucnit un foc îngrozitor în Vâlcelele-bune, în tractul Hațegului. Vântul ce sufla cu furie a împrăștiat focul la moment, așa că în câteva ore a prefăcut în cenuse vro 82 case cu toate clădirile economice și recolta anului acestuia. Bieții oameni abia au putut scăpa cu viața, decum să mai fi putut scăpa și alte lucruri. Cei mai mulți dintre ei au rămas goli și acum umblă la cerșit, ca să-și susțină din mila altora amărîta lor viață. Dintre cei arși n'a fost nici unul asigurat. Ca unul, care cunosc pe de plin starea miseră în care se află acești nenorociți, apelez la inimile tuturor oamenilor de bine, să grăbească a și tinde ajutorul lor nenorociților români din Vâlcele, cari acum în ajunul ernei au rămas pe uliți.

Ofertele marinimoase rog a se adresa On. redacțiunii a acestui diar, care a binevoit a lua asupra-și ale primii și ale cuita în public.

Sibiu, 1 Novembre, 1887.

I. Popovici,

înv. la școala reun. fem. române din Sibiu.

Varietăți.

* (Personal.) Comitele suprem contele A. Bethlen a sosit în zilele acestea în Sibiu, dimpreună cu întreaga familie.

* (Chirotonire.) Dl Isaia Popa, care de atâtea ori ne a desfătat în anii din urmă prin frumoasa-i voce, fiind ales de preot la Ocna inferioară — după cum am anunțat la timpul seu — eri, adecă în 22 a. l. c. a fost chirotonit de Escel. Sa I. P. S. Domnul arhiepiscop și metropolit Miron Romanul întru presbiter. Primească dl Popa drept recompensă pentru distracțiunile plăcute ce ni le-a oferit din când în când, felicitările noastre sincere la această înaintare dorindu-i, ca pe noua carieră se secere și mai mulți lauri!

* Despre principele de Bismarck să istorisece o interesantă glumă: Voind principele de Bismarck, ca se scape cât se poate mai iute de guturaiul care-l făcea tare indispus, întrebă pre medic, ce trebuie să facă. „Faceți o baie rusă, Alteța,“ răspunse medicul. „Asta nu o țin de consult,“ răspunse Bismarck: „eu prefer o baie romană.“ Dacă această veste este predominantă și la curtea berlineză, atunci e posibil, că țarul va sta mult pe gânduri până ce va anunța visita sa la acea curte.

* (Un dar pentru Papa.) Comunitatea catolică din Paris a trimis Papei cu ocaziunea iubilului seu, o carte legată în marochin alb, cu colțurile de mosaic masiv, care conține în sine „Tăl nostru“ în 150 limbi. De însemnat este, că acest dar prețios s'a pregătit pentru Papa Piu VII, când acesta avea să vină la Paris pentru încoronarea de împărat a lui Napoleon I. Din întâmplare însă, pe când se arăta această carte împărătesei Iosephina, soției lui Napoleon, arătătorului ia scăpat din mână și s'a stricat așa încât nu s'a mai putut oferi Papei. — Cartea de atunci însă a ajuns în mâinile comunității catolice din Paris pentru un preț considerabil, care comunitate vedem că ați i o trimis următorului lui Piu VII, ca dar.

* (Principele Bismarck flașnetar.) În foile engleze s'a putut ceti nu de mult o istorioară

cut se șede în serile calde de vara la sunetele unei capele de roșiori, o plăcere la care contribuie în mod esențial berea de Oppler. De altfelii proprietariului are acum un concurent neplăcut. Acela este un văr de nume a marelui reformator din Eisleben și pare a avé, ca și el o istețime deosebită. Asemenea multor străini a venit golaș ca un șoarece la București pentru de a produce la început berea într'un ciubar simplu. Țeranii l cercetară și-i beură într'o sară toată proviziunea. Resultatul acesta produse bucurie generală și admirarea nemărginită în colonia germană către strașnicii beutori; și de atunci incoace se face neîncetat încercarea de a goli pivnița umilitului berariu. Dar dumnilui cu fața dulce la merele acre, își răfuesce cât de bine socotelile sale.

(Va urma.)

* (Poetul Eminescu.) Suferințele îndelungate și miseria în care petrece de mai multă vreme ilustrul nostru poet Eminescu, a descepat compătemire în concetățenii sei din Botoșani, unde s'a format un comitet, care va arangia o serată literară musicală al cărei venit întreg e destinat pentru ajutorarea eminentului poet. Inițiativa la nobila întreprindere a fost luată de către tinerii militari și civili din Botoșani.

nostimă despre Curtea din Berlin. Prințul Friedrich Wilhelm, care e acum în etate de cinci ani și odată va purta coroana imperială, și-a serbat la 6 Mai jubileul său de leagăn și cu această ocaziune a primit de la toți o mulțime de daruri. Și prințul Bismarck i-a trimis un dar ales, un obiect, pe care prințul cel mic îl dorea de mult, dar i se refuzase totdeauna de părintele său, și anume o flașnetă mică și zgomotoasă. Peste zi, venind însuși cancelarul la palat, prințul cel mic îi mulțumi pentru flașnetă cea frumoasă, dar se plânse că îi vine prea greu să cânte cu ea și rugă prea mult pe „Nenea Bismarck” să cânte ceva cu flașnetă.

Cancelariul se aproprie îndată de instrument și începuse să învîrtească. Prințul cel mic cu ceilalți copii plini de bucurie că acum flașnetă mergea de minune, se puseră a danța împregiurul cancelariului, care învîrtea zdravăn. Această muzică și strigătele vesele ale copiilor atraseră în camera principilor pe toți membrii familiei imperiale; aci li se înfățișă un tablou, ce nu l'ar fi inventat fantazia nici unui pictor. Principele Wilhelm, tatăl, ar fi zis în glumă către Bismarck: „Se vede că de pe acum înveți pe fiitorul împărat se joacă cum îi cântă.”

* (Profesorul Billroth și pungașii englezi.) — Consilierul de curte, profesorul Billroth a ținut un curs foarte important mai zilele trecute la clinica sa asupra gastrotomiei. Se știe că la o operațiune de acest fel, e vorba de depărtarea din stomach a unor obiecte înghițite. O astfel de operațiune — cum declară Billroth — a trebuit să se facă unui băiat de 12 ani, ce la joc înghițise o bucată de metal. „Mă gândeam”, dice Billroth, „la despicierea stomachului, dar mi adusei aminte de o altă procedură ce învățasem dela pungașii englezi.

„Pungașii englezi, când sunt prinși asupra furtului, înghiț totdeauna obiectul furat, inelele, giuvaericele etc. cu mare înțelepciune, astfel că la eventuala căutare corporală ce li se face, nu se poate găsi nimic ce să-i învinovățească. Poliția engleză deși cunoaște acest mijloc pungașesc, nu poate proceda la despicierea stomachului spre a dovedi vina hoțului. Astfel pungașul rămâne la fie-care dată nepedepsit, și pe urmă printr'un procedeu special scoate obiectul înghițit, pe care se și grăbesce al schimba pentru monete.”

„Pungașul începe o așa numită „cură de cartofi”, mâncând în cursul a câtorva zile mari cantități de cartofi și mirare, succesul nu lipsese.

În locul gastrotomiei, am întrebuițat și la acest băiat procedura pungașilor londoneni, cu mult succes.

Eată bucata de metal, pe care tatăl băiatului dorea a o păstra ca amintire familiei sale, dar pe care am insistat a o obține spre a o arăta celor ce fac cursurile sub mine. Am învățat dela mulți, mijloace practice, conchise Billroth la importantul său curs, dar că a-și pute învăța ceva și de la pungași nu a și fi creșut nici o dată.

* (Un păhar de argint.) Un cas vrednic de toată atențiunea s'a întâmplat în zilele din urmă în un sat din apropierea Bistriței. Un țigan intră în casa unui țeran și l'roagă să cumpere dela el un păhar de argint, laudând cu cunoscuta elocință țigănească valoarea obiectului lui. La întrebarea țeranului, cât cere pentru păhar, țiganul îl întimpină cu un preț considerabil. Țeranul înduplecat în cele din urmă de țigan, oferă acestuia din urmă, suma de 200 fl. Prețul acesta însă nu i s'apărură din ajuns țiganului și dice, că se mai aștepte până când va întreba și pe consoția sa, dacă sunt mulțemiți și ei cu prețul acesta sau nu. În timpul absenței țiganului în inima țeranului se naște îndoială, și numai vrea să știe nimic de cumpărarea păharului. Dar țiganul tot meșter. Vădând schimbarea țeranului îl roagă în cele din urmă ai da pentru păhar 50 fl. căci nu vrea să-l pună în zălogire. Când tîrgul era aproape de încheiat, din norocire pentru țeran, care era să fie rău păcălit de țigan, vine un preot evanghelic, care lămurește situațiunea. Țiganul fu dat în mâna a doi jurați, ear cu păharul preotul merge la Bistrița, unde păharul fu transformat în un stativ de lampă, pre care țiganul l'cumpărare din o sticlărie pentru suma de 8 fl. voind a-și cerca norocul în lume.

* (Numerile.) Numerile au jucat în viața celor vechi un rol mare. Filosofii pitagoriciani dădeau mare importanță însemnării lor. Fie-care număr reprezenta un principiu bun sau rău, aducea noroc sau nenorocire: Unu, neavînd părți, nu e atîta un număr, când principiul născător al numerelor. De aceea el e atributul esențial, caracterului lui D-țeu, care e numit cu admirație: cel care e unul; acesta e singurul titlu, care i-se cuvine, ceea ce îl distinge de toate celelalte ființe, cari mereu se schimbă. Un popor e înflorit când un spirit îl însuflețește, când un sentiment îl poate scula. Doi, e principiul rău, disordinea, schimbarea. De asemenea 20, 200, 2000.

Romanii au dedicat lui Pluton, zeul infernului, luna a doua a anului și a doua zi a acestei luni suferitelor morților. Ziua a doua a lunii a fost fatală la multe popoare și oameni mari. Trei, e numărul tainelor sublime ale universului; e numărul armoniei perfecte. Patru, sunt elementele; el arată ordinea universală. Cinci, e numărul căsătorii, căci se desface în trei, care ia bărbatul și, două care ia femeia. Mai are proprietatea de a da tot cinci la dreapta, numerelor rezultate din înmulțirea lui prin el însuși de ori câte-ori. Șasă, caracterizează justiția pentru că toate figurile geometrice erau împărțite pentru măsurare de cei vechi, în șasă părți. Șapte, e numărul norocului și al locuirii tuturor rețelilor printre oameni. Opt, se împarte în egale părți câte două până rămâne unitatea; el reprezintă legea primitivă și sfântă, care face pe toți oamenii egali. Nouă, reprezintă vremelnicia lucrurilor vieții omenești: se nu se adune nici odată nouă ca să se înceapă o lucrare. Zece, reprezintă minunile universului. Se dice de un lucru că e minunat, spunându-se; e de zece-ori mai mare, de zece-ori mai frumos. Unsprezece, reprezintă perfecționarea, căci minunatului, care e zece, se adauge unu, care e suflarea lui D-țeu. Doisprezece, e numărul asociațiilor și al întreprinderilor norocoase. Treisprezece e numărul vicisugului, al sociei, al crimei, al infamiei omenești. Treisprezece aduce moarte și sărăcie.

Istoricul nou edificatei biserici gr. or. române din Arpatac, ppresb. Treiscaanelor.

(Urmare.)

Înțelegînd despre aceasta inventatorul sublimii idei susmenționate: Domnul Dimitrie Cioflec, pe atunci învățător la scoalele capitale române în Brașov, de presinte în pensiune, — fiul repositului paroh al acestei comune George Cioflec, — a aflat de sosit timpul, de a-și vedea totuși în fine realizată și dusă în îndeplinire ideea cea salutară, ce-l predomina de atîta timp. Se puse deci pe lucru. Pe fratele său Alesandru l'face, ca să renunțe dela cumpărarea grădinei în favorul bisericii; pe proprietariul grădinei pe vîrus o George Cioflec l'agrăesce, ca să contribuie resp. se lase din prețul grădinei ceva în favorul bisericii, ceea ce ia și succes scădînd prețul grădinei dela 1300 fl la 1200 fl.

Acuma avî neobositul nostru bărbat loc potrivit pentru biserică, locul însă trebuia plătit. Ce era altă de făcut, decât să urmeze disci poetului: unde i unul nu-i putere, și astfel la ocaziuni binevenite se entusiasmeze și dispună și pe alți bărbați pentru realizarea dorinței Dsale. Și deoarece se dice, că sîmînța bună, cădînd în pămînt bun resare, se desvoaltă încetul cu încetul până produce fructe bune și gustoase, întogmai a urmat și dl Dimitrie Cioflec cu ideea Dsale, car a împertășită verilor Dsale: Domnilor Ioan Colțescu și Nicolae Cioflec, ambi fii, eșii din sinul acestui popor, astăzi însă în urma neobositelor străduințe ajunși la o stare materială însemnată și de mulți chiar invidiată și anume: cel dintăiu este comerciant și proprietar în Bucuresci, cel de al doilea proprietar de moșie în comuna Mărșă, județul Vlașca în România, — a fost primită cu cea mai mare căldură plătind astfel toți 3 domni prețul grădinei au 1200 fl. cu espresa dorință, de a se ridica pe acel loc o biserică nouă și o casă parochială eventualmente o scoală confesională, — ceea ce ar fi a 2-a idee sublimă a dlui Dimitrie Cioflec, carea de Dțeu, ca să se și realizeze cât mai curînd, căci una fără de alta nu le șade bine și astfel prima idee numai așa este deplin completată, când mama biserică cu ficia ei scoala vor esista și trăi în unire și concordie.

Precum cuvîntul lui Dțeu Tarăl trup s'a făcut, așa și sublima idee a dlui D. Cioflec, — noua biserică din Arpatac stă falnic ridicată în centrul unei comune, — la aparență maghiară, — demonstrînd tuturor privitorilor și trecătorilor, că românul nu piere așa ușor, ci este și va fi.

Nouzidita biserică din Arpatac este tare spațioasă, din material solid, trupul este acoperit cu țigla, turnul însă cu tinichea.

Esteriorul și interiorul ei este atrăgător și impunător. În o descriere mai minuțioasă însă nu voiesc a me lăsa ca să nu apar cuiva, că a-și vrea să o laud, ci cine voiesc ca să se convingă în mod intuitiv despre frumsețea sau nefrumsețea ei, acela binevoiesc a participa la actul sînțirei, ce se va săvîrși la 26 Octombrie 1887. st. v.

Planul de zidire l'a făcut dl Carol Fröhbeck, inginer în Brașov. Biserica s'a început a se zidi la anul 1880 și s'a finit la anul 1887. Primul anteprenor a fost Rákotzy Iános, un zidar din Turcheșul-Săcelelor, carele ridicînd trupul bisericii și al turnului până la aceeași înălțime, în anii 1880 și 1881 o a pus sub coperiș. Ne mai putînd însă continua și fini edificarea ei, după ce a cădut cu totul materialmente, — a abțis dela angajamîntul de a zidi biserică mai departe, constatîndu-se prin colaudarea inginerului, că acesta ar fi ridicat mai mult, ca cât este valoarea lucrului prestat, cu 1300 fl. v. a. — Desfăcut de acesta s'a dat continuarea și finirea bisericii, — în urma unei publicațiuni apărute în „Telegraful Român”, — prin licitațiune minuendă în anteprișă lui Jakab János și Antal István din S. Sân-giorgiu cu 3750 fl. v. a., cari au și gătat-o în anul 1886.

Icoanele aplicabile pe templă s'au făcut de renumitul nostru pictor român Michail Popp din Brașov, carele avînd în considerațiune sîrăcia bisericii noastre a lăsat din prețul adevărat al icoanelor în favorul bisericii nou edificînd suma de 150—200 fl. Templă însăși, — fiind din cărămidă făcută, — sa văpsit și aurit de cătră dl Ioan Trombitesc, pictor și poleitor în Brașov.

Suma totală, ce s'a spesat până acuma, cu cumpărarea grădinei, unde s'a zidit biserică, cu zidirea bisericii, cu facerea icoanelor, cu coloritul și aurîntul templei, cu facerea zidului în împrejurul bisericii, — se urcă la considerabila sumă de 10 mii fl. v. a. — abstrăgînd dela lucrul prestat de parochieni cu carul și cu palmele săpînd fundamentul, săpînd și cărînd peatra de lipsă în fundament, cărînd năsipul și întreg materialul de lipsă la biserică de ori și unde (așa era togmeala cu Rákotzy) plus una sută de mii cărămiți, dăruite de parochieni, cari toate acestea compute în bani încă ar atinge suma de două mii floreni v. a. prin urmare întreaga valoare a bisericii se urcă la 12 mii de floreni v. a.

Cetînd cineva aceste cifre enorme, — aproape de necreșut, — și va pune a bună seamă întrebarea, cum de poporul din Arpatac, — 140 de familii la număr, — șicanat, neîndreptățit prin lege, ba privit chiar de lege de țiler, — tacsalist, — coloniști, — sau mai scie Dțeu sau mai corect domnii proprietari, că sub ce titule și cu ce drept să-i poată despoia de moșioarele strămoșesci, — cum de acest popor a putut suporta aceste sarcini apăsătoare și și-a putut realiza acest scop sânt și de mult dorit?

Incassările

făcute cu ocaziunea adunării generale a despărțemîntului III (Sibiu) al Asociațiunii transilvane, ținută în Săcădate la 19/31 Octombrie, 1887.

DD. Cutean, prot. gr. cat. din Săcădate, membru pe viață 100 fl.; Constantin Prie, paroh gr. or. din Săcădate membru pe viață 100 fl.; Ioan Cîndea, prot. gr. or. din Avrig, tacsă anuală 5 fl.; Atanasiu Cimponeriu, adv. în Sibiu, tacsă anuală 5 fl.; Ioan Popa, adv. în Sibiu, tacsă anuală 5 fl.; Stefan Stroia, vice-notariu comit. în Sibiu, tacsă anuală 5 fl.; Radu Balaș, amplotat la instit. de credit și econ. „Albina” în Sibiu, tacsă anuală 5 fl.; Dr. Remus Rosca, redactor, tacsă anuală 5 fl.; Ilie Marcu, ospetariu 2 fl.; Nicolae Bobeș, învățător în Boița 1 fl.; Ioan Petrișor, învățător 1 fl.; Ioan Racota, învățător 1 fl.; George Stănescu, 1 fl.; Moise Grama din Sebeșul de jos 6 fl.; Toma Doican, învățător în Sebeșul inf. 1 fl.; Ioan Bucur, colector 1 fl.; Savu Berghia, primar în Avrig 1 fl.; Eliă Drăgiciu, econom în Săcădate 1 fl.; Petru Manoilă, not. cerc. în Fofeldea 1 fl.; Ioan Georgescu, inv. dir. în Scorei 1 fl.; Ioan Comșa, cooperat în Fofeldea 1 fl.; Toma Sumea, cassar în Săcădate 1 fl.; Ioan Stanciu, jurat com. în Săcădate 1 fl.; Ioan Mateș, primar în Glimboaca 80 cr.; Toma Prie, primar în Săcădate 3 fl.; Ana Negrilă, moașe comunală în Săcădate 1 fl. 20 cr.; Ioan Ingerean 1 fl.; Jakab János, preot ev. lut. în Săcădate 2 fl.; Petru Florian, paroh gr. cat. în Săcădate 1 fl.; Ana Florian 1 fl.; George Dănilă, inv. diriginte 1 fl.; Ioan Iordache, inv. în Săcădate 1 fl.; Vasiliu Macsim, paroh gr. or. în Avrig 1 fl.; Ioan Lungu, inv. în Racovița 1 fl.; George Mandea, colector în Porumbacul inf. 1 fl.; Ieronim Fliter, not. cerc. în Porumbacul inf. 3 fl.; Constantin Roman 20 cr.; Dr. Ilie Stănilă, medic cerc. în Avrig 5 fl.; Ioan Iordache, econom în Săcădate 1 fl.; Dragolea Rociu 40 cr.; George Macsim, tutor comunal în Săcădate 1 fl. 20 cr.; Constantin Macsim 1 fl.; Ioan Mateiu, paroh gr. or. în Sebeșul sup. 1 fl.; Mihailă Luculețiu 50 cr.; George Toader 1 fl.; Ioan Popa din Fofeldea, 30 cr.; Ioan Precup din Fofeldea 20 cr.; Ioan Ciocănel, jurat în Glimboaca 50 cr.; Iosif Tat, din Sebeșul de sus 50 cr.; Ioan Petca 10 cr.; Ana Biriș 10 cr. și Ioan Jurca din Colun 1 fl. Cu totul 278 fl. 50 cr.

Mulțamită publică!

La producțiunea literară, ținută cu ocaziunea adunării generale districtuale a „Reuniunii învățătorilor gr. or. români din districtul XI Făgăraș” anul acesta în comuna Becleanu, s'a arangiat de învățătorii scoalei din loc de elevii lor, și o producțiune literară, cu venitul în favorul reuniunei.

La această producțiune din 20 Septembrie a. c. au luat parte și contribuit următorii M. O. Dni: Iuliu Dan administrator protop. 2 fl.; George Ludu, preot 2 fl.; Nicolau Aron preot 1 fl.; Vincențiu Grama, paroh și președintele reuniunei 1 fl.; Mateiu Bârsan, căpitan ces. reg. în pensiune 1 fl. 50 cr.; Ioan Ințu 50 cr.; Ioan Cocos teolog abs. 50 cr.; Albert Rosenfeld 1 fl.; Nicolau Muntean 50 cr.; Iosif Literat preot 1 fl.; Ioan Hașu inv. 40 cr.; Ioan Ludu cassar com. 1 fl.; Basiliu Raț învăț. 1 fl.; Nicolae Coanta 80 cr.; Nicolae Batia 1 fl. 50 cr.; Zöld József 1 fl.; Avram Țuțurea 1 fl.; Moise Bârsan 80 cr.; Peszternák Gyula 50 cr.; eară dela membrii ordinari și dela public au încurs: 6fl. 66 cr. Venitul total au fost deci de 25 fl. 66 cr.; din care detragîndu-se spesele cu 19 fl. 9 cr.; rămîne

un venit curat de 6 fl. 57 cr.; care s'a și predat cassariului general spre administrare.

Primească deci, toți acești marinimoși domni căl duroasa noastră mulțemită și pe aceasta cale.

Beclean, 20 Octobrie, 1887.

La încredințarea comitetului arangiator.

Nicolau Ludu, învțător.

Posta redacțiunii.

Dlui „Un amic al poporului din jur“. Corespondențe an-nime preste tot nu se publică; dar și dealtmintea faptele descrise nu sunt pentru publicitate, ci pentru forul bisericesc competent, și astfel ve recomandăm să faceți arătare acolo contra preoților respectivi.

Loterie Mercuri în 2 Novembre 1887. Brunn: 16 15 37 5 12

Bursa de Viena și Pesta.

Din 2 Novembre n. 1887.

Table with exchange rates for Viena and B-pestu, including items like Renta de aur ung. de 6%, Galbin, Napoleon, 100 marea nemțesci, and London pe (poliță de trei luni).

Anunțiu.

In sensul §-lui 124 din regulamentul procedurii în cauze matrimoniale se publică, cumcă, conform sentinței Venerabilului Consistoriu archidiececan din 28 Aprile 1887 Nr. 1679 B. s'a desființat căsătoria dintre Bucur N. Marcu și Ana Rusuleț ambii din Codlea de religiunea gr. or. cununați la 5 Februaru 1878.

Zernești, în 14 Iuliu, 1887.

Oficiul ppresbiteral gr. or. al Branului.

Traian Mețian, prot.

Nr. 716.

[1722] 1-1

Anunțiu.

In sensul §-lui 124 din regulamentul procedurii în cauze matrimoniale se publică, precum că, conform sentinței Venerabilului Consistoriu archidiececan din 31 Martiu 1887 Nr. 1516 B. s'a desființat căsătoria încheiată la 24 Ianuaru 1882 între Muce-nica Stăncioiu și Bucur Micu din Vlădeni ambii gr. or.

Zernești, în 14 Iuliu, 1887.

Oficiul ppresbiteral gr. or. al Branului.

Traian Mețian, prot.

Turnătoria de clopote și de metal a lui

Antonie Novotny

se recomandă pentru facerea de clopote nouă, pentru turnarea din nou a clopotelor sparte de toată mărimea, precum și pentru construirea a mai multor clopote în acord harmonic, oferind garanța pe mai mulți ani. Montate cu chivere (coarne) de lemn, fer turnat și bătut; astfelu construite, că după ce sunt usate pe o parte se poată fi învțite cu înlesnire în ori-ce direcțiune, prin ceea ce se evită creparea lor.

Cu deosebire recomand clopotele găurite și premiate

inventate de mine, care au un ton mai lung, mai puternic și mai adênc, ca cele de sistemul vechiu; un astfelu de clopot în greutate de 300 punți egalează pe unul de 400 punți.

Recomand mai departe scaune din fer bătut pentru clopote, solile și frumoase, clopote pentru orologiu sau discuri pentru oroloage și toace din metal, precum și toate celelalte articole de alamă și metal aparținătoare de această categorie, cu prețurile cele mai moderate. Se construiesc clopote și pre lângă plătire făcută în rate.

Clopote dela 300 punți în jos, precum și stropitoare de mână se află totdeauna per magazin.

Pentru comande binevoitoare, care se efectuează solid și cu punctualitate, se recomandă

Antonie Novotny, Timișoara, Fabrică.

[1605] 6

Nr. 717.

[1723] 1-1

Anunțiu.

In sensul §-lui 124 din regulamentul procedurii în cauze matrimoniale se publică, precum că, conform sentinței Venerabilului Consistoriu archidiececan din 28 Aprile a. c. Nr. 1677 B. s'a desființat căsătoria încheiată la 9 Ianuaru 1866 între Ana N. Pervu și Ioan Ticușan ambii din Codlea de religiunea gr. or.

Zernești, în 14 Iuliu, 1887.

Oficiul ppresbiteral gr. or. al Branului.

Traian Mețian, prot.

Advertisement for 'Medicament pentru boala de fungie' (tuberculosă, astmă) by Dr. Carl Altmann, WIEN, VII. Mariahilferstrasse Nr. 80. Includes detailed medical text and a decorative border.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iuniu 1887.

Large railway schedule table with columns for routes (Budapesta-Predeal, Predeal-Budapesta, etc.), train types (Tren de persoane, Tren accelerat, etc.), and departure/arrival times.

Nota: Numerele cele grase înseamnă oarele de noapte.